

[Justitsministeren.]

i og for sig også aldeles umuligt at besvare, for det kan i hvert fald ikke være hr. Wamberg's mening, at man på baggrund af vanskeligheder i en bestemt sag skulle afholde sig fra at medvirke, sådan som politiet nu har pligt til.

Så ville jeg i øvrigt gerne have lov til at sige, at hver eneste gang man forsøger at vanskeliggøre en situation for det danske politi, så er man selv med til at undergrave tilliden til det danske politi.

Wamberg (FP):

Jeg kan et langt stykke ad vejen være enig med justitsministeren. Dog finder jeg, at ikke mindst de sidste dages udtalelser fra politiet selv om deres ubehag ved at deltage i aktioner af denne art kunne medføre overvejelser også hos justitsministeren om, hvorvidt de gældende regler virker efter deres hensigt.

Justitsministeren (Orla Møller):

Jeg er til enhver tid opmærksom på, også ud fra de situationer, som opstår på dette område, om der kunne være grundlag for at tænke i nye baner. Men jeg føler mig overbevist om, at konsekvenserne ved at gøre det efter den linje, som hr. Wamberg trækker op, ville være aldeles uforudselige og kunne blive årsag til meget store bekymringer.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af Wamberg (FP) til justitsministeren:

„Hvorledes vil ministeren sikre, at den pligt, kommunernes socialudvalg får til — når bistandsloven træder i kraft den 1. april — gennem opsøgende virksomhed at påse, at børn opdrages og passes forsvarligt, ikke fører til, at politiet benyttes til krænkelse af grundlovens § 72, 1. punktum, vedrørende boligens ukrænkelighed?“

(Spm. nr. 337).

Skriftlig begrundelse.

Det må være af almindelig interesse klart at få præciseret, hvilke konkrete situationer grundlovens § 72, 2. punktum, efter ministerens opfattelse omfatter, og specielt, om ministeren er af den opfattelse, at socialudvalg efter 1. april 1976 alene på grundlag af

rygter, anonyme anmeldelser eller formodninger uden dommerkendelse kan rekvirere politi til at foretage husundersøgelse, som det eksempelvis skete den 20. februar 1976 hos fru Graungaard.

Justitsministeren (Orla Møller):

Jeg har ved besvarelsen af de to foregående spørgsmål, som også er stillet af hr. Wamberg, haft lejlighed til at redegøre for politiets rolle i disse sager. Også efter den 1. april i år, hvor den nye bistandslov træder i kraft, vil det være kommunale udvalg, som træffer afgørelse i børneværnsager. Politiet har ikke og får ikke nogen ret til at gribe ind over for disse myndigheders afgørelser. Politiet skal også i fremtiden kun yde bistand, hvis et udvalg anmoder herom.

Wamberg (FP):

Jeg håber ikke, jeg skal forstå justitsministerens svar sådan, at politiet fremtidig på rekvisition fra børne- og ungdomsudvalget eller socialudvalget, hvad det måtte blive, alene på rygter, anonyme anmeldelser eller formodninger skal rykke i marken og foretage husundersøgelser hos tilfældige familier rundt omkring i landet.

Justitsministeren (Orla Møller):

I denne forbindelse er det nok nødvendigt for mig at komme med en tillidsrklæring ikke alene til politiets evne til at klare disse sager, men også til at sige, at jeg er overbevist om, at de myndigheder, der handler i disse sager, ikke er så letsindige, som det kunne fremgå af hr. Wamberg's sidste bemærkninger.

Wamberg (FP):

Jeg må beklage; jeg deler ikke justitsministerens tillid til børneværn og socialudvalg, som de har fungeret i de sager, der har været talt om her.

Justitsministeren (Orla Møller):

Det kunne aldrig falde mig ind at fratage hr. Wamberg retten til at have denne mening, men det giver i hvert fald heller ingen mulighed for, at jeg skulle tilslutte mig denne mening.

Hermed sluttede spørgsmålet.